

Revolution i kommunen

Revolution i kommunen

Store Scene

Anita, farmor, 65 år
Marie Knudsen Fogh

Lars, far, 46 år
Marcus Gad Johansen

John, stedbedstefar, 63 år
Lars Topp Thomsen

Caroline, sagsbehandler, 28 år
Bolette Nørregaard Bang

Ester, cirka 36 år
Karla Rosendahl Rasmussen

Beate, bedstemoster, 60 år
Camilla Gjelstrup

Isenesættelse
Martin Nyborg

Scenografi
Laura Rasmussen

Dramaturg
Jens Christian Lauenstein Led

Lysdesign
Kasper Daugberg

Lyddesign
Kristian Berg Kjeldsen

Forestillingsleder
Katrine Madsen

Scenemester
Tobias Fabian Langkilde

Sceneteknik
Kry Balslev, Vladimir El Baz, Nicklas Clemmensen, Tobias Fabian Langkilde, Mads Maybom, Brian T. Rise, Bent Jakobsen

Malersal
Karsten Legård, Rikke Wilkenschildt

Lysafdeling
Kasper Daugberg, Kim Fletting, Sune Blach Granberg, Andrew Tristram, Mia Jandje Willett

Lydafdeling
Rune Abel Aagaard, Aske Bergenhammer Hoeg, Kristian Berg, Mikkel Routhe

Forestillingsledere
Erik Lund, Katrine Madsen, Pia Obel Rose

Frisørleder
Helle Denhardt

Frisør
Anne Haurits Baruner, Nanna Lindholm, Sandra Strabo

Leder af kostumeafdelingen
Helene Billingsøe

Skræddersal
Vivi Ørtoft Andreassen, Emma Lundhede Christensen (elev), **Conni Idskov Jensen og Anne Remien**

Påklæder
Marie-Louise Nygaard

Suffli og produktionsassistent
Winnie Handberg

Driftsmedarbejdere
Henrik Christensen, Mads Mølvadgaard

Rengøring
Meladee Alarcon, Ninna Jacobsen, Marianne Dahl Nielsen

Produktionsleder
Torben Omann Sørensen

Produktionschef
Troels Dahl

Portvagt
Hanne Thellufsen

Billetservice
Malou Jensen, Henrik Korgaard

Forhuschef
Laura Marie Lauritsen

Forhusansvarlig
Alberte Husted Echers

Erhvervs- og sponsorchef
Tine Wammen

PR og marketing
Rebekka Andreassen, Casper Østergaard Thomsen

Chefdramaturg
Jens Christian Lauenstein Led

Dramaturg og planlægningschef
Kjersti Hustvedt

Administrationsafdeling
Jesper Kirstein Jørgensen, Helene Pilgaard Mortensen, Heidi Mærsk, Anne Colding Sund

Økonomi- og administrationschef
Noël Mignon

Teaterdirektør
Hans Henriksen

Aalborg Teaters bestyrelse
Inger Askehave (Formand)
Henriette von Platen-Hallermund
Anne-Dorte Krog
Erik Lund
Jesper de Neergaard
Katharina Verwilt

Foto
Allan Toft

Tryk
BASIS•TRYK & SKILTE: • digital tryk • udvalgte oplag • tryk til alle formål • tryk til alle formål • tryk til alle formål • tryk til alle formål
NORDCOLOR • BRØNDERSLEV BOGTRYKKERI — design og grafisk produktion

Serieteater - Henvendelse Anita

Af Jens Christian Lauenstein Led

Det er lidt af et særsyn, det vi nu på Aalborg Teater kan byde på, for med forestillingerne *Alle Mulige Ting til Salg* og *Revolution i Kommunen*, og snart en kommende 3’er laver vi decideret serieteater. Godt nok ”kun” i tre afsnit, men alligevel serie i den forstand, at det er helt de samme figurer, samme hus og samme grundlæggende klassebaserede problemstilling, der fylder de tre forestillinger. At en dramatiker skriver grupper af tekster, der deler tematik og måske også formsprog, ses ganske tit. Typisk kalder man det så en trilogi, hvis der efter nogle projekter ligger tre beslægtede tekster. Men at skrive videre på samme historie og de samme figurer, det er sjældent. Og når nu vi på Aalborg Teater spiller repertoire, hvor vi gemmer forestillingerne og spiller dem igen, har vi netop mulighed for at spille begge ”afsnit” af denne underholdende og grumme historie fra udkanten af udkantsnordjylland.

Henrik Szklany blev uddannet fra dramatikeruddannelsen i Aarhus i 2013, og han har tidligere for Aalborg Teater skrevet om fodbold (*Altid for AaB*) og om fremtidens Europa (*Den dag en raket slog ned i Jesper Nielsen trampolin og sprængte Europa*). Med *Alle Mulige Ting til Salg* fra 2018 bevægede han sig dybt ind i den socialrealisme, der hele tiden har været et vigtigt element i hans forfatterskab, og nu folder han det videre ud med *Revolution i Kommunen*. De to tekster er fra forfatterens side forsynet med den samme undertitel, nemlig ”- *henvendelse Anita*”. Hvad enten man skal have alt muligt solgt, eller om man lige står og mangler lidt revolution i kommunen – Szklanys ukuelige heltinde Anita er angiveligt damen for begge dele. I ringer bare.

MÅ VI LIGE HAVE LOV AT VÆRE HER?

I *Alle Mulige Ting til Salg er Anita & Co.* truet af en tvangsauktion, men i *Revolution i Kommunen* er det ikke længere huset, de står til at miste, men derimode det spritnye familiemedlem, lille Vincent, der kun er en uge gammel. Længe før Mette Frederiksens nytårstale, hvor tanken om at øge antallet af anbringelser og tvangsfjernelser blev lanceret, var Henrik Szklany i fuld gang med udviklingen af sin regulære to’er med netop tvangsfjernelse som tematisk krumtap. Her er dilemmaet, hvad man gør, når man elsker sin familie og sit nye barn, men – måske nok – ikke har de ressourcer, der skal til for at holde sammen på en familie og tage sig af et spædbarn. Anitas svar er klart: Man mobiliserer alle de kræfter man bare har og kæmper med næb, klør, sociale medier, gamle alliancer med forhadte søstre og småsære lesbiske eks-næsten-kærester. Og hvis det er det, der skal til, så laver man en lille revolution. For man har vel lov at være her, selvom man ikke lever op til diverse, belærte og belæste idealer. Eller hvad? Dilemmaet sættes hårdt på spidsen, og det tvinger både teatret og publikum til at tage stilling til nogle svære spørgsmål.

Vi plejer jo at opfatte vores samfund som præget af stor personlig frihed. Og retten til at sætte liv i verden og tage sig af det nye liv, elske og pleje det, er en af de sidste rettigheder, vi vil give afkald på. Men er det altid bedst for barnet at ”få lov” at blive der, hvor det blev født, hvis det nu er et virkeligt skidt sted? Men omvendt: Hvor skidt skal det være, før vi griber ind? Den underklasse, som Anita, John, Lars og de andre er en del af, bliver i dagens samfund

i stadig større grad meldt ude. De har rent faktisk ikke lov at være her. Ikke rigtig. De er for grimme, for usunde, for belastende, for alkoholiserede, for rygende, for klamme til mainstream Danmark. Og det kan de sagtens mærke på alle leder og kanter, og derfor er det ikke så underligt, at de gør oprør, når chancen byder sig. I USA måske som Trump-tilhængere, i Frankrig måske iført gule veste, i Danmark måske som en del af højre-populismen. Og det er let nok at se alt det, der er galt med underklassens argumenter, livsførelse, etc. Det er sværere at pege på dens løsninger, når man er en del af den.

Teatret har den store chance, at det kan gøre sit publikum til del af noget, som det egentlig slet ikke er en del af. Det fungerer via indlevelse. Hvis man nu kan sidde og holde af Anita & Co. helt ind i sjælen, så er det langt sværere at være enig i, at Vincent selvfølgelig skal tvangsfjernes. Men her stiller Szklanys tekster teatret overfor et andet dilemma: Hvor langt kan vi gå i arbejdet med indlevelsen? Har man lov til at spille nogen, man ikke er – i alder, erfaring, klassetilhørsforhold, kropslig nedbrudthed? Hvordan sikrer man, at humoren bliver kærlig og ikke udleverende og latterliggørende? ”Sikre” er nok ikke det rigtige ord her. Man kan ikke sikre og stille den slags garantier, for projektet at repræsentere underklassen er fundamentalt usikkert og risikobetonet. Men chancen er, at vi kan lære noget om nogen, der ikke er som os selv. Og den er vi nødt til at tage. Ellers har vi, teatret, faktisk ikke lov at være her.

AALBORG TEATER

AALBORGTEATER.DK

JERNBANEGADE 9-11
POSTBOKS 1710
9000 AALBORG

BILLETSERVICE 96 31 60 20
ADMINISTRATION 96 31 60 10

FIND AALBORG TEATER PÅ

HOVEDSPONSORER & FONDE

BASIS•TRYK & SKILTE
NORDCOLOR • BRØNDERSLEV BOGTRYKKERI
— design og grafisk produktion

TV
Club Nord

Det
Nordjyske
Mediehus

spar nord
FONDEN

TORBEN VEJS FOND
c/o advokat Jen& Rye-Andersen

aalborgportland
CEMENTIR HOLDING

KERNESPONSORER & FONDE

AV-CENTER

Carlsberg

**DET
OBELSKE
FAMILIEFOND**

Færch & Co.
— BYGGER PÅ TRADITIONER —

HUSTØMRERNE ///

MOBILITETSSPONSOR

mariendal

modstrøm

Phønix Hotel
Aalborg

SIEMENS Gamesa
RENEWABLE ENERGY

VW
Volkswagen Aalborg